

Instrukcja użytkowania materiałów meblowych HMP

I. CHARAKTERYSTYKA FLOKÓW

1. Flok – wyrób mający okrywą przymocowaną do warstwy spodniej.
2. Cechą charakterystyczną tkanin flokowych jest miękkość i przyjemność w dotyku, którą uzyskuje się dzięki długiemu włosiu.
3. Ugniecenia włosa, a w efekcie cieniowanie podczas codziennego użytkowania jest naturalną cechą tych tkanin.

II. CHARAKTERYSTYKA SZENILI

1. Tkanina szenilowa – tkanina zawierająca przędze szenilową w osnowie i/lub wątku.
2. Tkaniny szenilowe powstają przy wykorzystaniu najnowocześniejszych technik produkcyjnych i wykończeniowych. Jest to splot przędzy szenilowej, nadający tkaninie miękkość i jednocześnie jedwabisty połysk.
3. Charakterystyczna cecha tej tkaniny to nieregularna powierzchnia dająca wyjątkowy efekt gry światła i cienia.
4. Materiały tapicerskie mogą wykazywać typowe cechy dla tkanin obiciowych, takie jak: wrażliwość na dotyk i mienienie się tzn. różnicowanie połysku i odcienia uzależnione od kąta padania światła nawet w tej samej partii materiału, mikrofibrylizacja włókien (piling), właściwości elektrostatyczne (tj. przyciąganie kurzu, pyłków, włókien itp.).
5. Aby tkanina na meblu długo prezentowała się jak nowa, należy zadbać by wszelki brud, kurz czy też inne zanieczyszczenia nie pozostawały długo na powierzchni tkaniny. Zaleca się regularne odkurzanie mebla oraz czyszczenie i rozczesywanie ręczne za pomocą miękkiej szczotki, unikając jednak nadmiernego tarcia, aby nie uszkodzić włókien.

III. CHARAKTERYSTYKA PLECIONEK

1. Plecionka, in. tkanina tkana na płasko z nitkami osnowy i wątku krzyżującymi się pod kątem prostym. Przy wyborze plecionki należy poza parametrami tkanin, wziąć również pod uwagę rodzaj włókna, z którego jest ona wykonana, ponieważ włókno ma znaczący wpływ na późniejsze cechy produktu. W zależności od rodzaju włókna, plecionka może wykazywać cechy pozostałych rodzajów tkanin, np. plecionka z włókien szenilowych może się charakteryzować obecnością pilingu.

IV. CHARAKTERYSTYKA EKOSKÓR

1. Ekoskóra – skóra ekologiczna, oddychająca, warstwa wierzchnia wykonana w 100% z poliuretanu. 2. Na podkładzie umieszczony symbol „F” – gwarantowany znak jakości wszystkich ekoskór Fargotex.

V. ZASADY UŻYTKOWANIA

1. Przy wyborze tkaniny należy brać pod uwagę techniczne właściwości produktu.
2. Tkaniny obciowe powinny być używane zgodnie z ich przeznaczeniem.
3. Przy rozpakowywaniu nie należy używać ostrych narzędzi, gdyż może to spowodować uszkodzenie tkaniny.

4. Podczas przestawiania mebla lub elementów zestawu, kategorycznie nie należy chwycić za obicie lub jego luźne elementy (poduchy), gdyż może to spowodować nieodwracalne odkształcenie lub rozdarcie materiału obiciowego.
5. Należy unikać narażania tapicerki na mocne, punktowe napięcia (np. skakanie po meblu), których skutkiem mogą być rozejścia, rozdarcia lub prucie szwów oraz wszelkie uszkodzenia mechaniczne.
6. Nie ustawiać mebli w odległości mniejszej niż 1,5 m od czynnych źródeł ciepła, takich jak grzejniki, kuchenki, piece itp.
7. Tkaniny należy chronić przed szkodliwym wpływem warunków atmosferycznych (np. deszcz, mróz) oraz bezpośrednim działaniem promieni słonecznych, ponieważ grozi to zniszczeniem tkaniny tapicerskiej (np. trwałe odbarwienie, pękanie itp.).
8. W pomieszczeniach użytkowych należy bezwzględnie zachować właściwe warunki eksploatacji, tj. temperaturę od 19 do 23 stopni C oraz wilgotność powietrza w granicach 50-70%, a także regularnie je wietrzyć. Inne wartości powodują między innymi trwałą zmianę barwy, nieusuwalne plamy, wzmożone przyciąganie kurzu (pod wpływem elektryzowania), powstaniem pleśni na tkaninach tapicerskich.
9. Tkaniny tapicerskie należy bezwzględnie chronić przed działaniem gorących naczyń, zwierzętami, nieodpowiednią zabawą dzieci, spożywaniem na nich posiłków, napojów (m.in. alkoholowych). Nie zachowanie takiej ostrożności może spowodować nieodwracalne zmiany w strukturze, kolorze oraz właściwościach tkanin (trwałe odbarwienia, trwałe zabrudzenia, rozdarcia, pęknięcia i inne uszkodzenia).
10. Tkaniny tapicerskie należy chronić przed nadmiernym i gwałtownym tarcie, zwłaszcza w jednym miejscu (np. podczas czyszczenia, ustawienie w zbyt wąskim ciągu komunikacyjnym). Meble tapicerowane (zwłaszcza z funkcją) powinny mieć odpowiednią przestrzeń użytkową, aby nie narażać je na trwałe uszkodzenia.
11. Wszystkie meble tapicerowane należy równomiernie użytkować, aby naturalne odkształcenie tapicerki następowało w jednakowym stopniu w obrębie całego mebla. Wskazane jest wygładzanie powierzchni siedzeń i oparć bezpośrednio po użytkowaniu, aby zmniejszyć naturalną skłonność do pofałdowań i marszczenia tkanin tapicerskich pod wpływem długotrwałego obciążenia, oddziaływania ciepłoty i wilgotności ciała (pofałdowania i marszczenie tkaniny tapicerskiej nie są wadą, lecz naturalnym zachowaniem, im większa powierzchnia tapicerowana, tym większa skłonność do tworzenia się zmarszczek i fałd).
12. Wszelkie narzuty, koce itp. stosowane do przykrywania tkanin tapicerskich po stronie, z którą stykają się z powierzchnią tapicerki, nie mogą mieć żadnego włosia (powierzchnie powinny być gładkie), gdyż może nastąpić połączenie włókien narzuty z włóknami tkaniny obiciowej i powstanie ciężkich do usunięcia włóknistych „kulek” (pilling).
13. Należy bezwzględnie unikać kontaktu tkanin tapicerskich w jasnych kolorach z tkaninami, które mogą „puszczać” barwnik (np. jeansy, ubrania, koce i poduszki w intensywnych kolorach) ponieważ grozi to trwałym zafarbowaniem tapicerki (nie jest to wada tkanin tapicerskich). Jednocześnie należy pamiętać, że meble wykonane z tkanin w intensywnych kolorach (między innymi czerwień, granat, brąz), pod wpływem czynników uaktywniających farbowanie, również w początkowej fazie użytkowania mogą puszczać barwnik, co jest naturalną cechą tkanin farbowanych całościowo i należy unikać siedzenia na nich w jasnych ubraniach.

VI. ZASADY PIELĘGNACJI

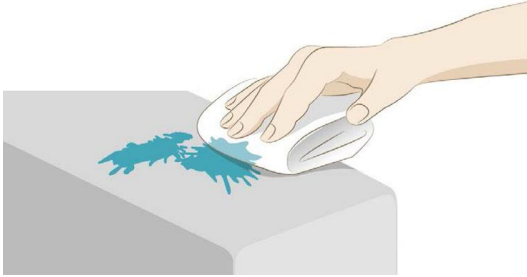
1. Tkaniny obiciowe należy regularnie czyścić i pielęgnować według załączonych instrukcji.
2. Tkaninę obiciową należy utrzymywać w czystości. Aby zabezpieczyć przed zabrudzeniem, tkaninę należy odkurzać przy pomocy odkurzacza lub ręcznie przy użyciu miękkiej szmatki.
3. Płyn należy wycierać z powierzchni tkaniny za pomocą dobrze absorbującego materiału bez wywierania nacisku. Pozostały płyn wycierać czystym i suchym materiałem (bawełnianą szmatką, papierowym ręcznikiem, itp.) wywierając lekki nacisk.
4. Jeśli płyn pozostawia plamę należy wytrzeć ją za pomocą namydlonej bawełnianej szmatki nie rozprzestrzeniając plamy. Należy przekładać namydloną ściereczkę na drugą stronę po każdorazowym kontakcie z tkaniną, aby nie roznieść i wetrzeć plamy. Następnie mydło należy wypłukać wodą.
5. Suche zabrudzenia (błoto, popiół, pył, kosmetyki, itp.) należy odkurzyć z tkaniny przed wniknięciem substancji do wnętrza tkaniny. W przypadku pozostałości należy strzepnąć zabrudzenie i delikatnie szczotkować szczoteczką. Jeśli plama pozostała, należy wycierać ją okrężnymi ruchami za pomocą namydlonej bawełnianej szmatki.
6. W przypadku innych plam należy namoczyć bawełnianą szmatkę i namydlić mydłem hipoalergicznym. Następnie należy wycierać plamy z lekkim naciskiem tak, aby nie roznieść plamy. Ruchy powinny być delikatne i okrężne.
7. Rozlaną ciecz należy wyczyścić od razu wycierając od zewnątrz plamy do środka bez zbytniego tarcia.
8. Po zakończeniu czyszczenia należy wytrzeć obszar dookoła plamy wilgotną szmatką, aby utrzymać taki sam poziom nawilżenia. Suszenie należy wykonywać ruchami okrężnymi za pomocą suszarki do włosów ustawionej na niski poziom ciepła.
9. Do czyszczenia produktu należy używać mydła hipoalergicznego. Nie zaleca się stosowania płynu do naczyń, mydła w płynie, rozpuszczalników o odczynie zasadowym i na bazie ropy naftowej oraz detergentów stosowanych w gospodarstwie domowym, tj. wybielacze itp.
10. W celu wysuszenia nigdy nie należy używać żelazka.
11. Nie należy używać środków do czyszczenia dywanów.
12. Regularne czyszczenie i konserwacja tkanin obiciowych zapobiega powstawaniu zabrudzeń oraz znacznie przedłuża ich żywotność.
13. Wszystkie produkty przeznaczone do czyszczenia i konserwacji tkanin obiciowych należy najpierw sprawdzić na niewidocznym miejscu. Środki stosujemy zawsze na powierzchniach, nanosząc je od szwu do szwu. Nie należy trzeć zaplamionych powierzchni, gdyż można w ten sposób uszkodzić materiał. W przypadku plam, które wniknęły w powierzchnię, najlepiej zasięgnąć porady eksperta. Nie należy próbować usuwać plam rozpuszczalnikami (wybielaczami, terpentyną, benzyną itd.). W ten sposób plamy mogą się powiększyć i utrwalić.

VII. INSTRUKCJA CZYSZCZENIA TKANIN ŁATWOCZYSZCZĄCYCH

PLAMY ATRAMENTOWE: długopis, ołówek, flamaster itp.

1. Nanieść na plamę trochę wody, a następnie odsączyć za pomocą papierowego ręcznika.
2. W przypadku uciążliwych plam, ponownie namoczyć plamę i wycierać ściereczką z mikrofibry przy użyciu szarego mydła, do całkowitego usunięcia plamy.
3. Następnie skrapiać wodą i odsączyć do momentu całkowitego usunięcia mydła.

1. ZBIERZ ROZLANY PŁYN CHŁONNYM RĘCZNIKIEM

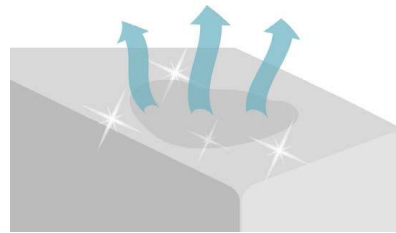
2. NANIEŚ NA PLAMĘ TROCHĘ WODY.

3. WYTRZYJ PLAMĘ MIĘKKĄ, WILGOTNĄ ŚCIERECZ (LUB ŚCIERECZKĄ Z MYDŁEM), WYKONUJĄC DELIKATNE, OKRĘŻNE RUCHY. NANIEŚ NA PLAMĘ TROCHĘ WODY.

4. POZOSTAW DO WYSCHNIĘCIA.

PLAMY PŁYNNE: kawa, herbata, sok itp.

- Użyć papierowego ręcznika do wchłonięcia plamy.
- Pozostałość skrapiać wodą i ponownie odsącać papierowym ręcznikiem do całkowitego usunięcia plamy.
- W przypadku uciążliwych plam, ponownie namoczyć plamę wodą i wycierać ściereczką z mikrofibry z użyciem szarego mydła, do całkowitego usunięcia plamy.
- Następnie skrapiać wodą i odsączyć do momentu całkowitego usunięcia mydła.

PLAMY LEPKIE: ketchup, majonez, jogurt, sosy itp.

- Usunąć zabrudzenie przy użyciu łyżeczki: delikatnie, bez wgniatania i wcierania zabrudzenia w tkaninę.
- Pozostałość skrapiać wodą i odsącać papierowym ręcznikiem.
- Ponownie skropić wodą i wycierać ściereczką z mikrofibry.
- W przypadku uciążliwych plam, ponownie namoczyć plamę wodą i wycierać ściereczką z mikrofibry z użyciem białego mydła, do całkowitego usunięcia plamy.
- Następnie skrapiać wodą i odsączyć do momentu całkowitego usunięcia mydła.

SUCHE ZABRUDZENIA: popiół, kurz, proszek itp.

- Za pomocą odkurzacza usunąć zabrudzenia z powierzchni, jeśli jest taka potrzeba to użyć dodatkowo suchej ściereczki.
- Nie używać wody do tego rodzaju zabrudzeń.

VIII. WAŻNE INFORMACJE DOTYCZĄCE CZYSZCZENIA TKANIN ŁATWOCZYSZCZĄCYCH

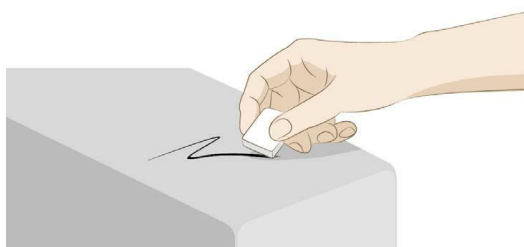
Przestrzegać instrukcji czyszczenia krok po kroku.

- Wyczyścić plamę natychmiast. Jeżeli nie jest możliwe natychmiastowe czyszczenie plamy, rozpylić trochę wody z mydłem na plamę przy użyciu miękkiej ściereczki.
- W celu usunięcia pozostałości mydła w tkaninie należy ją skrapiać wodą i odsączyć do momentu całkowitego usunięcia mydła.
- Używać ręcznika papierowego wyłącznie do celów odsączania, a nie wycierania. • Do czyszczenia zalecane są ściereczki z mikrofibry.
- Na powierzchniach pionowych wodę należy rozpylać (nie należy polewać).
- Podczas czyszczenia należy zawsze używać czystej części ręcznika papierowego lub ściereczki z mikrofibry.
- W przypadku prania tkanin, najpierw należy wyczyścić tkaninę jak opisano powyżej, a następnie wyprać w temperaturze 30 C ręcznie lub mechanicznie z opcją „pranie delikatne”.
- W razie konieczności użyć gąbki, nie szczotki. Płukać tkaninę do momentu całkowitego usunięcia mydła. Suszyć na płasko.
- Po wyczyszczeniu/wypraniu tkaniny należy ją wyprasować (o ile jest takie zalecenie w specyfikacji technicznej przyporządkowanej do danej tkaniny) na prawej stronie przez dodatkową białą, bawełnianą tkaninę. Prasowanie jest bardzo istotne, aby tkanina zachowała właściwości łatwego czyszczenia. Nie używać pary podczas prasowania.
- Długi czas pozostawienia plamy na tkaninie lub nieodpowiednie metody czyszczenia mogą mieć niekorzystny wpływ na właściwości funkcji łatwego czyszczenia.
- Nie zaleca się używania suszarki bębnowej do całkowitego wysuszenia tkaniny. Po nałożeniu pokrowca na mebel, w celu przywrócenia pierwotnego wyglądu tkaniny, należy ją przetrzeć przy użyciu czystej, miękkiej ściereczki z mikrofibry.
- Poza szarym mydłem nie używać innych środków czystości.
- Podczas czyszczenia nie wywierać dużego nacisku na tkaninę.
- Nie używać ostrych narzędzi czyszczących takich jak np.: szczotki.
- Przy odpowiednim użytkowaniu funkcje łatwego czyszczenia są aktywne do 10 cykli prania/czyszczenia.

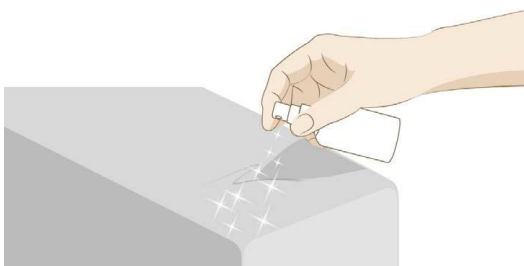
IX. INSTRUKCJA CZYSZCZENIA EKOSKÓR

PLAMY ATRAMENTOWE: długopis, ołówek, flamaster itp.

1. USUŃ ZABRUDZENIE ZA POMOCĄ SZKOLNEJ GUMKI WYKONUJĄC ZDECYDOWANE RUCHY.

2. W PRZYPADKU UCIAŹLIWYCH PLAM UŻYJ ALKOHOLU ETYLOWEGO W FORMIE ROZPYLONEJ.

3. POZOSTAW DO WYSCHNIĘCIA

X. WAŻNE INFORMACJE DOTYCZĄCE CZYSZCZENIA EKOSKÓR

- Rozlaną ciecz wyczyścić od razu, za pomocą papierowego ręcznika lub ściereczki z mikrofibry.
- Nie używać żelazka.
- Nie używać środków do pielęgnacji skór ekologicznych na bazie nafty, a także produktów zawierających wybielacze, rozpuszczalniki i amoniak.
- Skóra ekologiczna nie może być narażona na nadmierną wilgoć i kurz.

- Unikać nadmiernego zabrudzenia produktu. Konserwacje skóry ekologicznej przeprowadzać co 4-6 miesięcy przy użyciu odpowiednich środków pielęgnacyjnych. Zadbana skóra ekologiczna jest bardziej odporna na zabrudzenia.
- Skóra ekologiczna nie powinna być wystawiona na bezpośrednie działanie promieni słonecznych (materiał może wyblaknąć).
- Unikać stawiania na produkcie gorących przedmiotów np. żelazka oraz nie umieszczać go w pobliżu źródeł ciepła, np. grzejników czy kuchenek elektrycznych. Zalecana minimalna odległość od źródła ciepła wynosi 1 metr.